

RAZEM!

ROBIMY WIĘCEJ NIŻ PASZE!

BIOASEKURACJA

Otoczenie kurnika,
mycie i dezynfekcja

SPIS TREŚCI

1. Otoczenie kurnika

Wjazd na fermę	1.1.
Zabezpieczenia zewnętrzne	1.2.
Walka z owadami i gryzoniami.....	1.3.
Drogi wewnętrzne.....	1.4.
Pomieszczenia socjalne.....	1.5.
Budynek produkcyjny	1.6.
Silosy i stacje paszowe	1.7.

2. Mycie i dezynfekcja kurnika

Usunięcie pomiotu.....	2.1.
Zamiatanie kurnika.....	2.2.
Mycie sprzętu i wyposażenia.....	2.3.
Dezynfekcja właściwa.....	2.4.
Po wyschnięciu kurnika.....	2.4.1.
Dezynfekcja linii pojenia.....	2.4.2.
Wietrzenie i suszenie kurnika.....	2.5.
Dezynfekcja przeciw kokcydiom.....	2.6.
Ścielenie kurnika.....	2.7.
Dezynfekcja ściółki.....	2.8.
Druga dezynfekcja kurnika.....	2.9.
Pranie odzieży.....	2.10.
Zwalczanie gryzoni.....	2.11.
Wietrzenie.....	2.12.

OTOCZENIE KURNIKA

ROBIMY WIĘCEJ NIŻ PASZE

Jak powinno wyglądać otoczenie kurnika?

- Z dala od otwartych zbiorników wodnych.
- W odpowiedniej odległości od innych ferm i miejsc przetrzymywania ptaków.
- Na glebie lekkiej, suchej i przepuszczalnej.
- W odosobnieniu z dobrymi drogami dojazdowymi.

1. Wjazd na fermę

Wejście i wjazd na fermę powinny odbywać się jedynie przez śluzy, maty i/lub bramki dezynfekcyjne. Na fermie powinny funkcjonować dwie bramy:

- **czysta na pisklęta, paszę, ściółkę i paliwo;**
- **brudna do przewożenia pomiotu, żywca i padliny.**

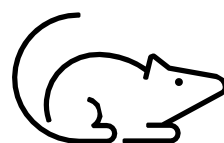
2. Zabezpieczenia zewnętrzne

Ogrodzenie okalające fermę powinno być solidne i chronić obiekt przed dostępem osób niepowołanych. Dodatkowo musi stanowić wytrzymałą zaporę dla zwierząt, również tych dzikich.

3. Walka z owadami i gryzoniami

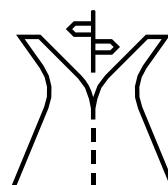
Niezwykle ważnym aspektem związanym z bioasekuracją fermy jest ograniczenie siedlisk gryzoni i owadów, a także zabezpieczenie odpadów i padliny. W tym celu należy zastosować lampy i pułapki na insekty, a także pułapki na gryzonie.

4. Drogi wewnętrzne

Drogi utwardzone - najlepiej lany, zacierany beton, możliwie łatwo zmywalne i podatne na dezynfekcję.

Podział na drogi czyste służące do przewożenia piskląt, paszy, ściółki i paliwa, a także **drogi brudne** do transportu pomiotu, żywca i padliny.

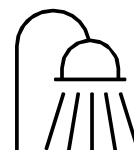
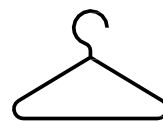

Samochody odbierające padlinę nie powinny wjeżdżać na teren fermy tylko do specjalnych kontenerów chłodniczych znajdujących się przy dedykowanej bramce.

1.5. Pomieszczenia socjalne

Powinny być zbudowane tak, aby można było je w łatwy sposób myć i dezynfekować. Dodatkowo każde z pomieszczeń powinno charakteryzować się odpowiednią budową:

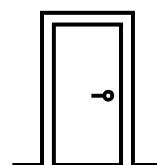
- **pomieszczenie dla pracowników** - musi składać się z służby sanitarnej wejściowej na fermę, szatni, w której pracownicy mogą się umyć i przebrać, a także służby wejściowej na fermę umożliwiającej ominięcie szatni;
- **pomieszczenie dla łapaczy** - powinno składać się z miejsca przeznaczonego do przebierania się, zabezpieczenia butów i kombinezonu, a także miejsca, w którym pracownik może się umyć;
- **pomieszczenie na składowanie śmieci komunalnych** - musi być zabezpieczone przed dostępem zwierząt czy owadów, a także łatwo dostępne dla ludzi.

6. Budynek produkcyjny i jego otoczenie

Istnieje kilka podstawowych zaleceń dotyczących budynku produkcyjnego:

- **zewnętrzne elementy konstrukcji** – takie jak ściany, dach, drzwi, bramy powinny być gładkie. Wokół budynku warto zastosować opaski betonowe. Wszystko powinno być wykonane z materiałów niechłonących wodę i łatwo zmywalnych.
- **zieleń na fermie** – musi być zadbana, tak aby gryzonie czy owady nie mogły nigdzie znaleźć schronienia.
- **magazyn na narzędzia** – ma stanowić miejsce, w którym znajdują się wszystkie narzędzia i materiały eksploatacyjne. Ważne jest, aby przetrzymywać przedmioty w jednej lokalizacji.
- **sieć kanalizacyjna/odbiór wody deszczowej** – konstrukcja sieci musi być tak stworzona, aby nie powstawały wodne zastoje. Całość powinna być regularnie dezynfekowana.

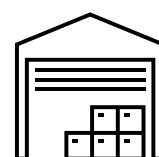
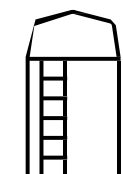

Niezwykle ważne jest, aby minimalizować ruch pojazdów i osób niepowołanych w okolicach budynków produkcyjnych. Należy podejmować regularne działania, które będą zapewniać czystość i porządek, uniemożliwiając bytowanie owadom i gryzoniom. Na fermie nie mogą pojawiać się miejsca, w których gromadzić się będzie materia organiczna, pyły czy niezabezpieczone i niezamknięte zboża i pasze.

7. Silosy i wagi paszowe

Silosy i wagi paszowe powinny zostać osadzone na betonie dla łatwiejszego utrzymania w czystości i prostszej dezynfekcji.

W przypadku produkcji pasz na fermie muszą zostać wydzielone specjalne powierzchnie magazynowe, które zostaną zabezpieczone przed dostępem zwierząt (ptaki, gryzonie, owady), a także osób niepowołanych.

MYCIE I DEZYNFEKCJA KURNIKA

ROBIMY WIĘCEJ NIŻ PASZE

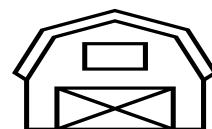
Mycie i dezynfekcja kurnika krok po kroku

Zminimalizowanie ryzyka wystąpienia bakterii i wirusów jest możliwe przy regularnym i skutecznym przeprowadzeniu mycia i dezynfekcji kurnika. Na proces ten składa się kilkanaście kroków takich jak:

1. Usunięcie pomiotu

Należy przeprowadzić jak najszybciej po zdaniu ptaków. Większość hodowców usuwa zabrudzenia na „sucho”, część jednak zmywa sufit i ściany, usuwając wilgotny pomiot. Takie działania nie są zalecane. W tym samym czasie spryskuje się ściany preparatami na pleśniakowca lśniącego, jeśli jest to konieczne. Ten krok należy przeprowadzić dopóki kurnik jest ciepły.

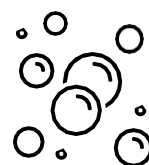
2. Zamiatanie kurnika

Zamiatanie kurnika należy przeprowadzić nawet w trudno dostępnych miejscach. W tym celu warto użyć sprężonego powietrza, między innymi w celu usunięcia zabrudzeń z wymienników ciepła.

3. Mycie sprzętu i wyposażenia

Jedną do trzech godzin wcześniej należy namoczyć kurnik wodą z zasadowym środkiem myjącym. Podczas czyszczenia nie można zapomnieć również o urządzeniach wentylacyjnych. Zalecane jest pianowanie na mokrą powierzchnię. Do mycia należy wykorzystać ciepłą (nie gorącą) wodę. Jeśli wybrany detergent jest wysokiej jakości, woda może być zimna.

2.4. Dezynfekcja właściwa

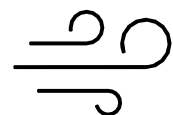
Ten etap mycia kurnika składa się z dwóch kroków, czyli dezynfekcji po wyschnięciu kurnika i dezynfekcji linii pojenia:

- **dezynfekcja po wyschnięciu kurnika** - przeprowadza się ją na mokro przy użyciu na przykład opryskiwaczy sadowniczych, które są w stanie zmoczyć wszystkie elementy kurnika. Do dezynfekcji można użyć formaliny (wymagane przynajmniej 20°C, najlepiej 25°C i 70% wilgotności). Jej wadami jest toksyczność i rakotwórczość. Najlepiej wykorzystać gotowe środki bezpieczne w użyciu.

W przypadku przeprowadzania dezynfekcji na mokrym kurniku należy zwiększyć dawkę preparatu.

- **dezynfekcja linii pojenia** – linię pojenia należy płukać w pierwszej kolejności środkami zasadowymi (12h), następnie kwaśnymi (12h), na przykład gotowymi środkami dezynfekcyjnymi, wodą utlenioną 1-3%, preparatami chlorowymi. Jeśli linia pojenia jest bardzo zanieczyszczona zalecane jest użycie maszyny typu ASPIRE.

2.5. Wietrzenie i osuszenie kurnika

Wietrzenie i osuszenie kurnika powinno trwać tak długo, aby z wnętrza budynku zniknęły zapachy chemikaliów i wilgoć.

2.6. Dezynfekcja przeciw kokcydiom

Jeśli pojawia się taka konieczność, należy przeprowadzić dezynfekcję celowaną, na przykład przeciwko salmonelli czy kokcydiozie. Istnieje kilka rodzajów dezynfekcji:

- **opalenie** - 10 - 11 butli 11 kg gazu, na 1000 m²;
- **dezynfekcja wodą amoniakalną** - roztwór 25%. Wychodzi przynajmniej 0,2 l na 1 m³, im więcej tym lepiej.
- **dezynfekcja metodą duńską (holenderską)** – należy rozsypać siarczan amonu 200 kg na 1000 m², następnie na to wapno 100 kg na 1000 m² (sucho gaszone CaO) w ilości wystarczającej, czyli do utworzenia się półpłynnej mazi na powierzchni. W praktyce do 1000 l wody na 1000 m². Amoniak w każdej postaci jest śmiertelnie niebezpieczny. Bardzo żrący dla części metalowych.

2.7. Ścielenie kurnika

Na początku należy rozstawić sprzęt. Jedna osoba ścieli kurnik o wielkości około 1000 m w 6-8 godzin (ręcznie). Wiórkami i peletem nieco szybciej, nieciętą słomę dłużej. Czteroosobowa ekipa ścieli ok. 3-4 godziny. Użycie ścielarki skraca ścielenie do ok. 1-1,5 godz.

Kluczowym elementem jest badanie materiału do ścielenia i metodyka przechowywania.

2.8. Dezynfekcja ściółki

W przypadku podejrzenia zagrzybienia ściółki lub niezadowolenia z jej jakości warto przeprowadzić dezynfekcję. Do tego celu należy użyć siarczanu miedzi lub specjalistyczne preparaty.

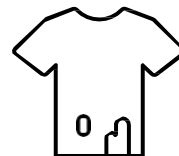
9. Ponowna dezynfekcja kurnika

Najczęściej jest to zamgławianie. Może zostać wykorzystana gorąca chmura, jeśli nie zostały użyte preparaty oparte na jodzie (ciepło dezaktywuje jod). Dezynfekcję można również połączyć ze zwalczaniem grzybów, używając środków o szerokim spektrum działania. W miejscach wrażliwych na wodę np. sterówki itd. świetnie sprawdzą się świece dymne.

10. Pranie odzieży roboczej

Należy pamiętać o odzieży własnej, pracowników, a także obuwiu roboczym i zabezpieczeniu odzieży jednorazowej.

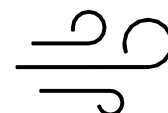
11. Zwalczanie gryzoni

Jest to ciągły proces, który może zostać przeprowadzony na dowolnym etapie mycia i dezynfekcji kurnika.

12. Wietrzenie

Po wykonaniu wszystkich kroków należy raz jeszcze dobrze wywietrzyć kurnik, a także ogrzać go zanim ponownie zostaną wstawione do niego zwierzęta.

Powyższe czynności dotyczą również pomieszczeń przyległych do hali produkcyjnej.

W przypadku przeprowadzania dezynfekcji przez firmę zewnętrzną należy pamiętać o odbiorze protokołu jej wykonania z wpisanymi używanymi środkami.